

CAHİLLİK NE GÜZEL ŞEY, BE!

Aydınlık Gazetesi, 6 Eylül 2014

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir arkadaşla sohbet ediyor ve kulaktan dolma bilgiyle ahkâm kesenleri çekiştiriyorduk. “Cahillik ne güzel şey, be; herşeyi biliyorsun,” dedi.

Gerçekten de cahillik ne güzel şey; herşeyi biliyorsun.

Cahil oldun mu, hele hele cahil olduğunun farkında olmadın mı, öğrenmek diye bir derdin, sıkıntın, çaban yok; çünkü sen herşeyi biliyorsun.

Bu anlayış toplumun her kesiminde var. Benim 45 yıldır öğrenmeye çalıştığım çalışma yaşamında ise bu anlayış çok yaygın.

Geçen gün, Memur-Sen’in belgelerinde “sendikacılık anlayışı” diye dile getirilen anlamsız ifadeleri yazmıştım.

BİLMİYEN RAHAT KONUŞUR.

Eğer dünyada ve Türkiye’de sendikacılık hareketinin geçmişi ve bugünü konusunda ciddi bilginiz yoksa, “herşeyi bilirsiniz” ve kolayca konuşursunuz. Dilin kemiği yok.

Halbuki öğrenmeye çalışan kişi için boğaz dokuz boğumdur; bir laf ederken, dokuz kere, hatta kırk kere düşünmek gerekir. Tabii eğer mahçup olma gibi bir derdiniz varsa; mahçup olma yeteneğinizi yitirmemişseniz.

Mahçup olma derdinden kurtulmuşsanız, herşeyi bilmeye devam edersiniz.

Bu anlayış solda da var.

Bazı kişiler kendilerini “solcu” olarak nitelendirdiler ve tanımladılar mı, “vahiy yoluyla” herşeyi kısa sürede öğrendiklerini zannediyorlar; ve tabii ki “herşeyi biliyorlar”.

Benim uğraştığım alanda bu tavrı çok sık görüyorum.

Örneğin, “ekonomik-demokratik mücadele”den söz eden birisine Türkiye’deki sendikaların en önemlilerini sorsanız, yanıt alamıyorsunuz.

“Ekonomik-demokratik mücadele”nin temellerinden biri, hakları artırmaktır.

HAKLARI BİLMİYEN NASIL ÖNCÜLÜK EDECEK?

Hakları artırmak için önce hangi hakların olduğunu, bunların ne ölçüde kullanıldığını bileceksiniz.

Yoksa gider işçilere akıl öğretmeye kalkarsanız, yüzünüze gülmeme nezaketini gösterebilirler, arkanızdan sizinle iyi dalga geçerler.

İşin kötüsü, bu alanda en bilgisizler, en fazla akıl öğretmeye kalkanlardır.

Bir keresinde “sosyalist” olduğunu belirten bir siyasal hareket, işçi haklarına ilişkin bir bildiri dağıtıyordu. Bildiride eleştirdiği kanun yürürlükten kalkmıştı. Bunun farkında bile değillerdi.

Sıradan bir işçinin bildiği kadar bile işçi haklarından habersiz bir kişinin işçi sınıfına önderlik etme iddiasında olabilmesi sizlere komik gelmiyor mu?

“Ayının kırk hikayesi vardır, kırkı da armut (veya ahlat) üzerine,” denir.

İşçinin kırk hikayesi de en geniş tanımıyla ekmeğe ilişkindir. İşçinin enerjisini bağımsız ve demokratik bir Türkiye ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya doğrultusuna kanalize edeceksek, en geniş tanımıyla bu ekmeğe meselesini iyi bileceksiniz.

İşçinin “ekmek meselesi” nedir?

Ücretidir, meslek hastalıklarıdır, iş kazalarıdır, iş güvencesidir, kıdem tazminatıdır, işe iade davasıdır, yıllık iznidir, hastalandığında alacağı geçici işgöremezlik ödeneğidir, haftalık çalışma süresinin günlere dağılımıdır, fazla mesaisidir, vb.

Siz bunları bilmeyeceksiniz, sonra da “ekonomik-demokratik mücadele” vereceksiniz, öyle mi?

Komik olmayın!

Bunları bilmeden işçi sınıfına önderlik edeceksiniz, öyle mi?

Eğer öyle zannediyorsanız, hayal dünyasında yaşıyorsunuz demektir. İşçi sizi tefe koyar; farkına bile varmazsınız.

Ekonomik-demokratik mücadele, herşeyden önce kağıt üzerindeki işçi haklarını ve kullanılabilen işçi haklarını sıradan işçiden ve hatta sendikacıdan çok daha iyi bilmekle başlar.

Siz kendinize bir siyasi kimlik belirleyeceksiniz ve sonra vahiy yoluyla elde ettiğiniz bilgilerle işçilere akıl öğreteceksiniz, öyle mi?

Ben bu anlayışa, “cahillik ne güzel şey, be; herşeyi biliyorsun” derim.